

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΙΤΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ.

ΕΙΣ τὴν Ἑλληνικὴν παλαιὰν γλῶσσαν εὐγενεῖς ὀνομάζοντο οἱ καταγόμενοι ἀπὸ Θεοῦ, ἡμιθέου, ἥρωα ἢ ἄνδρα καταρθώσαντα λαμπρὸν τι κοινωφελὲς ἔργον. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπογόνου τῶν εὐγενῶν τούτων ἐκεῖνοι ἐμνημονεύοντο ὡς εὐγενεῖς, ὅσοι ἔπρασαν ἔργα ὅμοια ἢ ἀνάλογα τῶν προγονικῶν κατορθωμάτων. Εὐγενής ἐνομιζέτο κ' ἐλέγετο ὁ ἀπὸ ἀγενεῖς καταγόμενος Κόδρος, τελευταῖος βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν, ὅχι διότι ἦτο βασιλεὺς, ἀλλὰ διότι ἐθυσίασε καὶ βασιλείαν καὶ ζωὴν, διὰ τὴν σῶσιν τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τῆν ἀδικον ἐφοδον τῶν Λακεδαιμονίων· ἔθεν καὶ ὀνόμαζαν παροιμιακῶς “Εὐγενέστερον Κόδρου” ὅτινα ὑπέθεταν πράξαντα, ἢ ἱκανὸν νὰ πράξῃ λαμπρότερα ὅσων εἶχε πράξειν ὁ Κόδρος. Οἱ Ἡρακλεῖδαι ἐλέγοντο εὐγενεῖς, ὅχι διὰ τὸν πρόγονον αὐτῶν Διογενῆ καὶ ἥρωα Ἡρακλέα, ἀλλὰ διότι ἐκατόρθωσαν ἔργα ἄξια τοῦ προγόνου τῶν, ἀνακτήσαντες, μετὰ πολλοὺς ἐπιμόνους ἀγῶνας, τὴν προγονικὴν αὐτῶν κληρονομίαν, τὴν Πελοπόννησον. Οἱ κυριεύσαντες τὴν Γαλλίαν δορικτῆτορες Φράγκοι δὲν ὠμοίαζαν τοὺς Ἡρακλεῖδας, ἀλλ' ἦσαν λησταί, ἴσοι καὶ ὁμότιμοι συναλλήλως, στρατηγούμενοι ἀπὸ ἓνα ἐκλεγμένον μὲ κοινήν ψῆφον λῆσταρχον, τὸν ὁποῖον πάλιν μὲ κοινήν ψῆφον ἤλασαν, ἢ καὶ ἐφόνευαν, ὡσάκις δὲν τοὺς ἤρεσκεν ἢ στρατηγία του. Οἱ λησταί οὗτοι ἐμοιράσθησαν τὰ δορίληπτα κτήματα τῶν ληστευθέντων ἀναλόγως τῆς καθενὸς συνειρίας εἰς τὴν ληστείαν, καὶ μὲ συνθήκην, νὰ συνέρχωνται καὶ νὰ συμπάχωνται πάλιν, ὡσάκις ἢ χρεῖα τοὺς καλέσῃ νὰ τὰ φυλάξωσιν ἀπὸ ἐφοδον ἄλλων ληστῶν, ἢ καὶ νὰ τ' αὐξήσωσι μὲ νέας ληστείας. Μετὰ καιρὸν ὅμως οἱ ἀπόγονοί των αἰσθανόμενοι ὅτι ἡ φυλακὴ τῶν πολλῶν κτημάτων τούτων ἐχρειάζετο καὶ εἰδὸς τι πολιτικῆς τάξεως καὶ καταστάσεως, ἐπήφισαν, κατὰ μίμησιν τῶν Ῥωμαιογᾶλλον πρώτων νομίμων κτητόρων, ἄρχοντας τινὰς ὀνομαζομένους Δούκας, Κόμητας, Μαρκίωνας, Βαρόνους, καὶ ἄλλα διάφορα ὅχι ψιλὰ ὀνόματα, ἀλλὰ σημαίνοντα αὐτὸ τὸ χρεωστούμενον μερικῶς ἀπὸ καθένα τῶν ἔργων. Δούκες (Duces, Ἡγεμόνες) ὀνομάζοντο οἱ στρατηγοῦντες εἰς πόλεμον· Κόμητες (Comites, Συνοπαδοί.) οἱ συνοδεύοντες τὸν ἡγεμόνα, ἢ ἄλλον ἀξιωματικὸν κατώτερον, ἢ καὶ ἀνώτερον, ὡς ἦσαν οἱ Κόμητες (comptes) τῶν Ῥωμαίων αυτοκρατόρων· Μαρχιῶνοι, Marchiones ἢ Marchisi (Marquis), Ὁροφύλακες, οἱ ταγμένοι εἰς τὰ ὄρια τῆς ἐπικρατείας διὰ νὰ τὰ φυλάσσωσιν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν τὰς ἐφόδους, ἀπὸ τὸ Mark, Γερμανικὴν λέξιν σημαίνουσαν Ὅρον· τὸ δὲ Βαρόνος, ἀπὸ τὸ Baro, τὸ ὁποῖον, ὡς κρίνουν τινες, εἰς μὲν τοὺς παλαιούς Ῥωμαίους ἐσήμαινε τὸν Ἡλίθιον, εἰς δὲ τὸν παρακμάζοντα Λατινισμὸν τὸν Ἀρήϊον ἢ Δήϊον, (Vaillant, Belliqueux), πιθανὸν ὅτι ἐδόθη ὡς τιμητικὸν ἐπίθετον εἰς τοὺς ἀριστεὰς καθενὸς λόχου ἢ τάγματος στρατιωτικοῦ.

Οἱ τίτλοι λοιπὸν οὗτοι ἦσαν (ὡς εἶπα) ὀνόματα σημαντικὰ ἐπαγγελμάτων ἢ πράξεων. Ἀλλὰ μὲ τοῦ

καιροῦ τὴν πρόοδον οἱ μοιρασθέντες τὰ λάφυρα δορικτῆτορες, ὡς ἐμετάβαλαν τὰ κληρουχικά των κτήματα εἰς ἀνεξαρτήτους ἀπὸ τὸ κοινὸν ἡγεμονίας, παρόμοια ἐφύλαξε καθέναν ἐξ αὐτῶν καὶ τὸν ἀρχαῖόν του τίτλον, ὅτε ἦτο μέλος τῆς κοινότητος· καὶ τελευταῖον τὸν διέδωκαν κατὰ διαδοχὴν καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους των, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκράτησαν, καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν αὐτὰ τὰ πράγματα, συγκολλήσαντες μ' αὐτὸν καὶ τὸν τίτλον Εὐγενής (noble), ὡς συνώνυμον. Καθεὶς ἐκ τούτων ὀνομάζετο ἰδίως Δοῦξ, Κόμης, Μαρκίων, Βαρόνος, διότι ἐκατάγετο ἀπὸ ἀληθινὸν Στρατηγὸν, Συνοπαδὸν, Ὁροφύλακα ἢ Ἀριστεά, καὶ κοινῶς, Εὐγενής, διότι ἀνέφερε τὴν ἀρχὴν τῆς γενεσέως του εἰς ληστὰς. Καὶ ἐκ ταύτης τῆς ἐποχῆς ἤρχισεν ἡ φρικτὴ Τιμαριωτικὴ (feudalite) λεγομένη κατάστασις.

Ἡ Γραικορωμαϊκὴ δεσποτία εἶχε Δούκας, Κόμητας, καὶ Εὐγενεῖς πολλοὺς· ἐνόμιζε δὲ Εὐγενεστάτους, ὀνομάζουσα τοὺς ἔτι καὶ βαρβάρως Νωβιλισίμους, (ἀπὸ τὸ Nobolissimus Ῥωμ.) πρῶτον τοὺς υἱοὺς τῶν αυτοκρατόρων, ἔπειτα καὶ ἄλλους τινὰς, ἕως οὗ ἐκατάντησε νὰ ἐφεύρῃ καὶ τοὺς Πρωτονωβιλισίμους, καὶ τοὺς Πρωτονωβιλισιμοῦπερτάτους, ὡς ἐπενόησε καὶ Πρωτοσεβάστους, Πανυπερσεβάστους, Πανυπερπρωτοσεβάστους, καὶ τελευταῖον, τοὺς πολυσυλλάβους Πανυπερπρωτοσεβαστοῦπερτάτους, παραπολὺ γελοιοτέρους παρὰ τοὺς παλαιὰ κωμωδηθέντας Ὀφρυανασπασίδαι καὶ Λοπαδαρπαγίδαις—ΚΟΡ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.

ΟΣΤΙΣ καταδικάζει τὴν εἰς τὴν γλῶσσαν μας μετάφρασιν τῶν ἱερῶν Γραφῶν, δὲν καταλαμβάνει, φαίνεται, ὅτι καταδικάζει ὅλους τοὺς ἱεροὺς πατέρας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, οἵτινες παραγγέλλουν τὴν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην αὐτῶν καὶ εἰς ἄνδρας καὶ εἰς γυναῖκας, καὶ εἰς νέους καὶ εἰς γέροντας· ἀντιλέγει εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὅστις ἐντέλλεται τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἔρευναν τῶν Γραφῶν· “Ἐρευνάτε τὰς Γραφάς” ὅστις ἐξαπέστειλε τοὺς ἱεροὺς μαθητάς του νὰ κηρύττωσι πανταχοῦ τὴν θεῖαν του διδασκαλίαν· “Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη.” Ἡ κοσμοσωτήριος διδασκαλία τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ, αἱ προρρήσεις τῶν προφητειῶν, αἱ θεῖαι ἐντολαί, εἰς τὰ βιβλία ταῦτα ἐμπεριέχονται, τὴν παλαιὰν καὶ νέαν Διαθήκην· ἡ δὲ μετάφρασις αὐτῶν εἰς τὰς λαλουμένας γλώσσας, τί ἄλλο εἶναι παρὰ κήρυγμα, μαθήτευσις καὶ διδασκαλία τῶν λαῶν διὰ τοὺς ὁποίους καὶ ἐγράφησαν;” ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη (Πρὸς Ῥωμ. εἰ. 4). Ἀντιβαίνει καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἐπέπλησε τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους ἀπὸ τὴν χάριν του, καὶ ἐλαλοῦσαν μὲ ξέναις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ εἰς Πάρθους, Μήδους, Ἑλαμίτας, Ἀραβας, Ῥωμαίους, Ἑλληνας.—ΒΑΜ-ΒΑΣ.